

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **O. M.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní přihrádka 21/OAM, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 30. 6. 2005, č. j. 36 Az 118/2004 - 21,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 30. 6. 2005, č. j. 36 Az 118/2004 - 21, zamítl žalobu žalobce podanou proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM-152/VL-07-ZA08-2004 ze dne 14. 4. 2004 a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Napadeným rozhodnutím žalovaného nebyl žalobci udělen azyl podle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a dále bylo rozhodnuto, že se na žalobce nevztahuje překážka vycestování ve smyslu ustanovení § 91 zákona o azylu. Krajský soud dospěl v odůvodnění napadeného rozsudku k závěru, že žaloba ze dne 12. 5. 2004 není důvodná, a proto ji v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítl.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen stěžovatel) včas kasační stížnost z důvodu podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle ustanovení § 107 s. ř. s. Uvedl, že krajský soud nesprávně interpretoval ustanovení § 2 odst. 6 zákona o azylu, když skutečný stav věci, zjištěný správním orgánem v souvislosti s posouzením existence podmínek pro udělení azylu, nepodřadil pod pojem pronásledování ve smyslu tohoto ustanovení. Namítal, že ze země původu odešel v důsledku neuspokojivé bezpečnostní situace, když mu bylo ze strany islámských radikálů vyhrožováno fyzickou likvidací, pokud se nebude účastnit bojů na jejich straně. Stěžovatel tvrdil, že jej veřejná moc není schopna proti tomuto jednání ochránit, a konstatoval, že splňuje podmínky pro udělení azylu podle ustanovení § 12 zákona o azylu. Stěžovatel požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů a navrhl, aby bylo rozhodnutí Krajského soudu v Brně zrušeno a věc byla tomuto soudu vrácena k dalšímu řízení.

Krajský soud v Brně usnesením ze dne 26. 9. 2005, č. j. 36 Az 118/2004 - 38, návrh stěžovatele ze dne 18. 8. 2005 na ustanovení zástupce zamítl a dále stěžovatele vyzval,

aby ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení této výzvy odstranil nedostatek svého podání ze dne 18. 8. 2005 spočívající v tom, že stěžovatel není zastoupen advokátem, ačkoliv sám nemá právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie. Současně stěžovatele poučil o tom, že nevyhoví-li této výzvě ve stanovené lhůtě, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne.

Uvedené usnesení bylo stěžovateli uloženo na poště D. nad B. dne 30. 9. 2005 poté, co stěžovatel nebyl zastížen poštovní doručovatelkou na adrese D. nad B. č. p. 254, penzion P., kterou v kasační stížnosti sdělil soudu jako adresu pro doručování. Uložení zásilky bylo stěžovateli oznámeno, přesto si ji v úložní době nevyzvedl, a zásilka byla vrácena zpět Krajskému soudu v Brně jako nevyzvednutá.

Podle ustanovení § 42 odst. 5 s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, užijí se pro způsob doručování obdobně předpisy platné pro doručování v občanském soudním řízení. Podle ustanovení § 46 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), nebyla-li fyzická osoba zastížena na adrese uvedené v odstavci 1 a písemnost jí nebyla doručena ani na jiném místě, doručující orgán písemnost, která jí má být doručena do vlastních rukou, uloží. Podle ustanovení § 46 odst. 1 o. s. ř. písemnost určenou fyzické osobě soud předá doručujícímu orgánu k doručení na adresu jejího bytu, jejího místa podnikání, jejího pracoviště nebo místa, kde se zdržuje. Jestliže o to fyzická osoba požádá, soud předá písemnost k doručení na adresu jiného místa v České republice, kterou mu sdělila; to neplatí, nemůže-li jí být písemnost v označeném místě doručena způsobem předepsaným tímto zákonem.

Podle ustanovení § 50c odst. 4 o. s. ř. nebude-li uložena písemnost vyzvednuta do 3 dnů nebo, jde-li o písemnost, která má být doručena do vlastních rukou, do 10 dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl; to neplatí, je-li náhradní doručení písemnosti vyloučeno (§ 50d odst. 1) nebo bylo-li uložení písemnosti neúčinné.

Z výše uvedeného plyne, že usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 26. 9. 2005, č. j. 36 Az 118/2004 - 38, které bylo doručováno do vlastních rukou, bylo stěžovateli doručeno dne 10. 10. 2005, tedy poslední den lhůty, stanovené k uložení zásilky na poště D. nad B..

Stěžovatel v soudem stanovené lhůtě, ani později, nereagoval na výzvu soudu k odstranění nedostatku svého podání ze dne 18. 8. 2005 spočívajícího v tom, že stěžovatel není zastoupen advokátem.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že stěžovatel nesplnil povinnost předepsanou ustanovením § 105 odst. 2 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, pokud stěžovatel nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštního zákona vyžadováno pro výkon advokacie.

Stěžovatel právnické vzdělání nemá, na výzvu soudu však nepředložil plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v tomto řízení, přestože byl řádně poučen o možnosti odmítnutí kasační stížnosti.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu pokud stěžovatel není v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) a tato vada nebyla

k výzvě soudu odstraněna, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2003, č. j. 3 Afs 9/2003 - 19).

Nedostatek zastoupení stěžovatele brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn, proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatele podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) a ustanovení § 120 s. ř. s. odmítl.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 a ustanovení § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. března 2006

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu

